

Frank Bloem, 2007, Rietveldacademie, Amsterdam

De foto's zijn op groot formaat geprint en op panelen geplakt, waarna ze waren afgelakt. Hierdoor krijgen de afbeeldingen een objectachtige vorm.

Het betreft vier zelfportretten bij objecten.

Het werk gaat over het fenomeen dat willekeurige objecten door hun aanwezigheid soms een symbool worden voor een moment in iemands leven. Dit symbool staat los van de werkelijke betekenis en is een privé aangelegenheid. Omdat deze objecten een publieke functie en een individuele betekenis hebben, is het onmogelijk om de persoonlijke betekenis over te dragen. In mijn werk wilde ik dit principe laten zien zonder in details te treden. Er ontstond een eenzaam beeld waarin ik zelf te zien ben bij het object dat in mijn leven een symbolische werking heeft.

Ik zal één afbeelding toelichten:

De foto waarop ik te zien ben voor het lege paviljoen van de Gerrit Rietveldacademie vertegenwoordigt een beeld dat ik had toen ik begon met studeren. Het hoogst haalbare op de academie, zo leek mij, was exposeren in dat mooie gebouwtje. Toen het eenmaal zo ver was, bleek dat alles wat je in dat paviljoen tentoonstelt onmiddellijk wordt beïnvloedt door dat krachtige gebouw, waardoor het moeilijk is om iets te exposeren dat op zichzelf staat in dat gebouw.

Bovendien is het tegen de tijd dat je eindexamen doet heel normaal om daar iets te presenteren en blijkt er gewoon een lijst te zijn waarop je kan intekenen.

Zo spelen in al de foto's verlangens, teleurstellingen, verwachtingen en ontwrichtingen op de achtergrond een rol en weerspiegelen de foto's de onmogelijkheid om kunst eenduidig los te zien als informatiedrager tussen wat de maker wil laten zien en wat de toeschouwer ziet.

